

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவரீயோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

பூதத்தாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| இரண்டாம் திருவந்தாதி ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ இரண்டாம் திருவந்தாதி ॥

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்த தனியன்

என்பிறவி தீர இறைஞ்சினேன் இன்னமுதா*
அன்பே தகளி அளித்தானை*- நான் புகழ் சேர்
சீத்தார் முத்துகள் சேரும் கடல் மல்லைப்*
பூதத்தார் பொன்னங்கழல்

‡அன்பே தகளியா* ஆர்வமே நெய் ஆக*
இன்புருகு சிந்தை இடு திரியா* நன்புருகி
ஞானச் சுடர் விளக்கேற்றினேன்* நாரணற்கு*
ஞானத் தமிழ் புரிந்த நான் (1)

ஞானத்தால் நன்குணர்ந்து* நாரணன் தன் நாமங்கள்*
தானத்தால் மற்றவன் பேர் சாற்றினால்* வானத்-
தணி அமரர்* ஆக்குவிக்கும் அஃதன்றே* நங்கள்
பணி அமரர் கோமான் பரிசு (2)

பரிசு நறு மலரால்* பாற்கடலான் பாதம்*
புரிவார் புகழ் பெறுவர் போலாம்* புரிவார்கள்
தொல் அமரர் கேள்வித்* துலங்கொளி சேர் தோற்றத்து*
நல் அமரர் கோமான் நகர் (3)

நகர் இழைத்து நித்திலத்து* நாண்மலர் கொண்டு* ஆங்கே
திகழும் அணி வயிரம் சேர்த்து* நிகர் இல்லாப்
பைங்கமலம் ஏந்திப்* பணிந்தேன் பனி மலரால்*
அங்கம் வலம் கொண்டான் அடி (4)

அடி மூன்றில் இவ்வுலகம்* அன்றளந்தாய் போலும்*
அடி மூன்றிரந்தவனி கொண்டாய்* படிநின்ற
நீர் ஓத மேனி* நெடுமாலே* நின் அடியை
யார் ஓத வல்லார் அறிந்து (5)

அறிந்தைந்தும் உள் அடக்கி* ஆய் மலர் கொண்டு* ஆர்வம்
 செறிந்த மனத்தராய்ச் செவ்வே* அறிந்தவன் தன்
 பேர் ஓதி ஏத்தும்* பெருந் தவத்தோர் காண்பரே*
 கார் ஓத வண்ணன் கழல் (6)

கழல் எடுத்து வாய் மடித்துக்* கண் சுழன்று* மாற்றார்
 அழல் எடுத்த சிந்தையராய் அஞ்ச* தழல் எடுத்த
 போர் ஆழி ஏந்தினான்* பொன் மலர்ச் சேவடியை*
 ஓர் ஆழி நெஞ்சே! உகந்து (7)

உகந்துன்னை வாங்கி* ஒளி நிறம் கொள் கொங்கை*
 அகம் குளிர உண் என்றாள் ஆவி* உகந்து
 முலை உண்பாய் போலே* முனிந்துண்டாய்* நீயும்
 அலை பண்பால் ஆனமையால் அன்று (8)

அன்றது கண்டஞ்சாத* ஆய்ச்சி உனக்கிரங்கி*
 நின்று முலை தந்த இந் நீர்மைக்கு* அன்று
 வரன் முறையால் நீ அளந்த* மா கடல் சூழ் ஞாலம்*
 பெரு முறையால் எய்துமோ பேர்த்து (9)

பேர்த்தனை* மா சகடம் பிள்ளையாய்* மண் இரந்து
 காத்தனை* பல் உயிரும் காவலனே* ஏத்திய
 நாவுடையேன் பூவுடையேன்* நின் உள்ளி நின்றமையால்*
 கா அடியேன் பட்ட கடை (10)

கடை நின்றமரர் கழல் தொழுது* நாளும்
 இடை நின்ற இன்பத்தர் ஆவர்* புடை நின்ற
 நீர் ஓத மேனி* நெடுமாலே* நின் அடியை
 ஆர் ஓத வல்லார் அவர் (11)

அவர் இவர் என்றில்லை* அரவணையான் பாதம்*
 எவர் வணங்கி ஏத்தாதார் எண்ணில்* பலரும்
 செழும் கதிரோன் ஓண் மலரோன்* கண்ணுதலோன் அன்றே*
 தொழும் தகையார் நாளும் தொடர்ந்து (12)

தொடர் எடுத்த மால் யானை* சூழ் கயம் புக்கஞ்சிப்*
 படர் எடுத்த பைங்கமலம் கொண்டு* அன்றிடர் அடுக்க
 ஆழியான்* பாதம் பணிந்தன்றே* வானவர் கோன்
 பாழி தான் எய்திற்றுப் பண்டு (13)

பண்டிப் பெரும் பதியை ஆக்கி* பழி பாவம்
 கொண்டிங்கு* வாழ்வாரைக் கூறாதே* எண் திசையும்
 பேர்த்த கரம் நான்குடையான்* பேர் ஒதிப் பேதைகள்*
 தீர்த்தகரர் ஆமின் திரிந்து (14)

திரிந்தது வெம் சமத்துத்* தேர் கடவி* அன்று
 பிரிந்தது சீதையை மான் பின் போய்* புரிந்ததுவும்
 கண் பள்ளி கொள்ள* அழகியதே* நாகத்தின்
 தண் பள்ளி கொள்வான் தனக்கு (15)

தனக்கடிமை பட்டது* தான் அறியானேலும்*
 மனத்தடைய வைப்பதாம் மாலை* வனத் திடரை
 ஏரியாம் வண்ணம்* இயற்றும் இது வல்லால்*
 மாரி யார் பெய்கிற்பார் மற்று (16)

மற்றார் இயல் ஆவர்* வானவர் கோன் மா மலரோன்*
 சுற்றும் வணங்கும் தொழிலானை* ஒற்றைப்
 பிறை இருந்த* செஞ்சடையான் பின் சென்று* மாலைக்
 குறை இரந்து தான் முடித்தான் கொண்டு (17)

கொண்டதுலகம்* குறள் உருவாய்க் கோளரியாய்*
 ஒண் திறலோன் மார்வத்துகிர் வைத்தது* உண்டதுவும்
 தான் கடந்த ஏழ் உலகே* தாமரைக் கண் மால் ஒருநாள்*
 வான் கடந்தான் செய்த வழக்கு (18)

வழக்கன்று கண்டாய்* வலி சகடம் செற்றாய்*
 வழக்கொன்று நீ மதிக்க வேண்டா* குழக் கன்று
 தீ விளவின் காய்க்கெறிந்த* தீமை திருமாலே*
 பார் விளங்கச் செய்தாய் பழி (19)

பழி பாவம் கையகற்றிப்* பல் காலும் நினை*
 வழிவாழ்வார் வாழ்வராம் மாதோ* வழுவின்றி
 நாரணந் தன் நாமங்கள்* நன்குணர்ந்து நன்கேத்தும்*
 காரணங்கள் தாம் உடையார் தாம் (20)

தாம் உளரே* தம் உள்ளம் உள் உளதே* தாமரையின்
 பூவுளதே* ஏத்தும் பொழுதுண்டே* வாமன்
 திரு மருவு* தாள் மருவு சென்னியரே* செவ்வே
 அரு நரகம் சேர்வதரிது (21)

அரியதெளிதாகும்* ஆற்றலால் மாற்றிப்*
 பெருக முயல்வாரைப் பெற்றால்* கரியதோர்
 வெண் கோட்டு மால் யானை* வென்று முடித்தன்றே*
 தண் கோட்டு மா மலரால் தாழ்ந்து (22)

தாழ்ந்து வரம் கொண்டு* தக்க வகைகளால்*
 வாழ்ந்து கழிவாரை வாழ்விக்கும்* தாழ்ந்த
 விளங்கனிக்குக்* கன்றெறிந்து வேற்றுருவாய்* ஞாலம்
 அளந்தடிக் கீழ்க் கொண்ட அவன் (23)

அவன் கண்டாய் நல் நெஞ்சே!* ஆர் அருளும் கேடும்*
 அவன் கண்டாய் ஐம்புலனாய் நின்றான்* அவன் கண்டாய்
 காற்றுத்தீ நீர் வான்* கரு வரை மண் கார் ஓதச்*
 சீற்றத் தீ ஆவானும் சென்று (24)

சென்றதிலங்கைமேல்* செவ்வே தன் சீற்றத்தால்*
 கொன்றதிராவணனைக் கூறுங்கால்* நின்றதுவும்
 வேய் ஓங்கு தண் சாரல்* வேங்கடமே* விண்ணவர் தம்
 வாய் ஓங்கு* தொல் புகழான் வந்து (25)

வந்தித்தவனை* வழி நின்ற ஐம் பூதம்*
 ஐந்தும் அகத்தடக்கி ஆர்வமாய்* உந்திப்
 படி அமரர் வேலையான்* பண்டமரர்க்கீந்த*
 படி அமரர் வாழும் பதி (26)

பதி அமைந்துநாடிப்* பருத்தெழுந்த சிந்தை*
 மதி உரிஞ்சி வான் முகடு நோக்கி* கதி மிகுத்தம்
 கோல் தேடி ஓடும்* கொழுந்ததே போன்றதே*
 மால் தேடி ஓடும் மனம் (27)

மனத்துள்ளான் வேங்கடத்தான்* மா கடலான்* மற்றும்
 நினைப்பரிய* நீள் அரங்கத்துள்ளான்* எனைப் பலரும்
 தேவாதி தேவன்* எனப்படுவான்* முன் ஒரு நாள்
 மா வாய் பிளந்த மகன் (28)

மகனாகக் கொண்டெடுத்தாள்* மாண்பாய் கொங்கை*
 அகன் ஆர உண்பன் என்றுண்டு* மகனைத் தாய்
 தேறாத வண்ணம்* திருத்தினாய்* தென் இலங்கை
 நீறாக எய்தழித்தாய் நீ (29)

நீ அன்றுலகளந்தாய்* நீண்ட திருமாலே*
 நீ அன்றுலகிடந்தாய் என்பரால்* நீ அன்று
 கார் ஓதம் முன் கடைந்து* பின் அடைத்தாய் மா கடலை*
 பேர் ஓத மேனிப் பிரான் (30)

பிரான் என்று நாளும்* பெரும் புலரி என்றும்*
 குரா நல் செழும் போது கொண்டு* வராகத்-
 தணி உருவன்* பாதம் பணியும் அவர் கண்டீர்*
 மணி உருவம் காண்பார் மகிழ்ந்து (31)

மகிழ்ந்தது சிந்தை* திருமாலே* மற்றும்
 மகிழ்ந்ததுன் பாதமே போற்றி* மகிழ்ந்தது
 அழல் ஆழி சங்கம்* அவை பாடி ஆடும்*
 தொழில் ஆகம் சூழ்ந்து துணிந்து (32)

துணிந்தது சிந்தை* துழாய் அலங்கல்* அங்கம்
 அணிந்தவன்* பேர் உள்ளத்துப் பல்கால்* பணிந்ததுவும்
 வேய் பிறங்கு சாரல்* விறல் வேங்கடவனையே*
 வாய் திறங்கள் சொல்லும் வகை (33)

வகையால் அவனி* இரந்தளந்தாய் பாதம்*
 புகையால் நறு மலாரால் முன்னே* மிக வாய்ந்த
 அன்பாக்கி ஏத்தி* அடிமைப் பட்டேன் உனக்கு*
 என் பாக்கியத்தால் இனி (34)

இனிதென்பர் காமம்* அதனிலும் ஆற்ற*
 இனிதென்பர் தண்ணீரும் எந்தாய்* இனிதென்று
 காமநீர் வேளாது* நின் பெருமை வேட்பரேல்*
 சேம நீர் ஆகும் சிறிது (35)

சிறியார் பெருமை* சிறிதின் கண் எய்தும்*
 அறியாரும் தாம் அறியார் ஆவர்* அறியாமை
 மண் கொண்டு மண் உண்டு* மண் உமிழ்ந்த மாயன் என்று*
 எண் கொண்டேன் நெஞ்சே! இரு (36)

இருந் தண் கமலத்து* இரு மலரின் உள்ளே*
 திருந்து திசை முகனைத் தந்தாய்* பொருந்திய நின்
 பாதங்கள் ஏத்திப்* பணியாவேல்* பல் பிறப்பும்
 ஏதங்கள் எல்லாம் எமக்கு (37)

எமக்கென்றிரு நிதியம்* ஏமாந்திராதே*
 தமக்கென்றும் சார்வம் அறிந்து* நமக்கென்றும்
 மாதவனே என்னும்* மனம் படைத்து* மற்றவன் பேர்
 ஓதுவதே* நாவினால் ஓத்து (38)

ஓத்தின் பொருள் முடிவும் இத்தனையே* உத்தமன் பேர்
 ஏத்தும்* திறம் அறிமின் ஏழைகள்* ஓத்தனை
 வல்லீரேல்* நன்றனை மாட்டிரேல்* மாதவன் பேர்
 சொல்லுவதே ஓத்தின் சுருக்கு (39)

சுருக்காக வாங்கிச்* சுலாவி நின்று* ஐயார்
 நெருக்கா முன் நீர் நினைமின் கண்டீர்* திருப் பொலிந்த
 ஆகத்தான்* பாதம் அறிந்தும் அறியாத*
 போகத்தால் இல்லை பொருள் (40)

பொருளால் அமர் உலகம்* புக்கியலல் ஆகாது*
 அருளால் அறம் அருளும் அன்றே* அருளாலே
 மா மறையோர்க்கீந்த* மணிவண்ணன் பாதமே*
 நீ மறவேல் நெஞ்சே! நினை (41)

நினைப்பன் திருமாலை* நீண்ட தோள் காண*
 நினைப்பார் பிறப்பொன்றும் நேரார்* மனைப்பால்
 பிறந்தார் பிறந்தெய்தும்* பேரின்பம் எல்லாம்*
 துறந்தார் தொழுதாரத் தோள் (42)

தோள் இரண்டெட்டேழும்* மூன்று முடி அனைத்தும்*
 தாள் இரண்டும் வீழ்ச் சரம் துரந்தான்* தாள் இரண்டும்
 ஆர் தொழுவார் பாதம்* அவை தொழுவதன்றே* என்
 சீர் கெழு தோள்* செய்யும் சிறப்பு (43)

சிறந்தார்க்கெழு துணையாம்* செங்கண் மால் நாமம்*
 மறந்தாரை மானிடமா வையேன்* அறம் தாங்கும்
 மாதவனே என்னும்* மனம் படைத்து* மற்றவன் பேர்
 ஓதுவதே* நாவினால் உள்ளு (44)

உளதென்றிறுமாவார்* உண்டில்லை என்று*
 தளர்தல் அதன் அருகும் சாரார்* அளவரிய
 வேதத்தான் வேங்கடத்தான்* விண்ணோர் முடி தோயும்*
 பாதத்தான் பாதம் பயின்று (45)

பயின்றதரங்கம் திருக்கோட்டி* பல் நாள்
 பயின்றதுவும்* வேங்கடமே பல் நாள்* பயின்ற-
 தணி திகழும் சோலை* அணி நீர் மலையே*
 மணி திகழும் வண் தடக்கை மால் (46)

மாலை அரி உருவன்* பாதமலர் அணிந்து*
 காலை தொழுதெழுமின் கைகோலி* ஞாலம்
 அளந்திடந்துண்டுமிழ்ந்த* அண்ணலை மற்றல்லால்*
 உளம் கிடந்த ஆற்றால் உணர்ந்து (47)

உணர்ந்தாய் மறை நான்கும்* ஓதினாய் நீதி*
 மணந்தாய் மலர்மகள் தோள் மாலே!* மணந்தாய் போய்
 வேய் இரும் சாரல்* வியல் இரு ஞாலம் சூழ்*
 மா இரும் சோலை மலை (48)

மலை ஏழும்* மா நிலங்கள் ஏழும் அதிர*
 குலை சூழ் குரை கடல்கள் ஏழும்* முலை சூழ்ந்த
 நஞ்சுரத்துப் பெண்ணை* நவின்றுண்ட நாவன் என்று*
 அஞ்சாதென் நெஞ்சே! அழை (49)

அழைப்பன் திருமாலை* ஆங்கவர்கள் சொன்ன*
 பிழைப்பில் பெரும் பெயரே பேசி* இழைப்பரிய
 ஆயவனே! யாதவனே!* என்றவனை யார் முகப்பும்*
 மாயவனே என்று மதித்து (50)

மதிக் கண்டாய் நெஞ்சே!* மணிவண்ணன் பாதம்*
 மதிக் கண்டாய் மற்றவன் பேர் தன்னை* மதிக் கண்டாய்
 பேர் ஆழி நின்று* பெயர்ந்து கடல் கடைந்த*
 நீர் ஆழி வண்ணன் நிறம் (51)

நிறம் கரியன் செய்ய* நெடு மலரான் மார்வன்*
 அறம் பெரியன் ஆர் அதறிவார்* மறம் புரிந்த
 வான் அரக்கன் போல்வானை* வானவர் கோன் தானத்து*
 நீள் இருக்கைக்குய்த்தான் நெறி (52)

நெறியார் குழல் கற்றை* முன் நின்று பின் தாழ்ந்து*
 அறியாதிளங்கிரி என்றெண்ணி* பிறியாது
 பூங்கொடிகள் வைகும்* பொரு புனல் குன்றென்றும்*
 வேங்கடமே யாம் விரும்பும் வெற்பு (53)

வெற்பென்றிரும் சோலை* வேங்கடம் என்றிவ் இரண்டும்*
 நிற்பென்று நீ மதிக்கும் நீர்மை போல்* நிற்பென்று
 உளம் கோயில்* உள்ளம் வைத்துள்ளினேன்* வெள்ளத்-
 திளங்கோயில் கைவிடேல் என்று (54)

என்றும் மறந்தறியேன்* ஏழ் பிறப்பும் எப்பொழுதும்*
 நின்று நினைப்பொழியா நீர்மையால்* வென்றி
 அடல் ஆழி கொண்ட* அறிவனே* இன்பக்
 கடல் ஆழி நீ அருளிக் காண் (55)

காணக் கழி காதல்* கை மிக்குக் காட்டினால்*
 நாணப் படும் என்றால் நாணுமே* பேணிக்
 கரு மாலைப்* பொன் மேனி காட்டாமுன் காட்டும்*
 திருமாலை நங்கள் திரு (56)

திருமங்கை நின்றருளும்* தெய்வம் நா வாழ்த்தும்*
 கருமம் கடைப்பிடிமின் கண்டீர்* உரிமையால்
 ஏத்தினோம் பாதம்* இருந் தடக்கை எந்தை பேர்*
 நால் திசையும் கேட்டிரே நாம் (57)

நாம் பெற்ற நன்மையும்* நா மங்கை நல் நெஞ்சத்து*
 ஓம்பிருந்தெம்மை ஓதுவித்து* வேம்பின்
 பொருள் நீர்மை ஆயினும்* பொன் ஆழி பாடென்று*
 அருள் நீர்மை தந்த அருள் (58)

அருள் புரிந்த சிந்தை* அடியார் மேல் வைத்து*
 பொருள் தெரிந்து காண் குற்ற அப்போது* இருள் திரிந்து
 நோக்கினேன் நோக்கி* நினைந்தேன் அ தொண்கமலம்*
 ஓக்கினேன் என்னையும் அங்கோர்ந்து (59)

ஓர் உருவன் அல்லை* ஒளி உருவம் நின் உருவம்*
 ஈர் உருவன் என்பர் இரு நிலத்தோர்* ஓர் உருவம்
 ஆதியாம் வண்ணம்* அறிந்தார் அவர் கண்டீர்*
 நீதியால் மண் காப்பார் நின்று (60)

நின்றதோர் பாதம்* நிலம் புதைப்ப நீண்ட தோள்*
 சென்றளந்ததென்பர் திசை எல்லாம்* அன்று
 கருமாணியாய் இரந்த* கள்வனே* உன்னைப்
 பிரமாணித்தார்* பெற்ற பேறு (61)

பேற்றொன்று முன் அறியேன்* பெற்றறியேன் பேதைமையால்*
 மாறென்று சொல்லி வணங்கினேன்* ஏறின்
 பெருத்தெருத்தம் கோடொசியப்* பெண் நசையின் பின் போய்*
 எருத்திருந்த நல் ஆயர் ஏறு (62)

ஏறேழும்* வென்றடர்த்த எந்தை* எரி உருவத்து
 ஏறேறிப் பட்ட இடுசாபம்* பாறேறி
 உண்டதலை வாய் நிறையக்* கோட்டம் கை ஒண் குருதி*
 கண்ட பொருள் சொல்லின் கதை (63)

கதையும் பெரும் பொருளும் கண்ணா!* நின் பேரே
 இதயம்* இருந்தவையே ஏத்தில்* கதையும்
 திருமொழியாய் நின்ற* திருமாலே* உன்னைப்
 பரு மொழியால் காணப் பணி (64)

பணிந்தேன் திருமேனி* பைங்கமலம் கையால்*
 அணிந்தேன் உன் சேவடிமேல் அன்பாய்* துணிந்தேன்*
 புரிந்தேத்தி* உன்னைப் புகலிடம் பார்த்து* ஆங்கே
 இருந்தேத்தி* வாழும் இது (65)

இது கண்டாய் நல் நெஞ்சே!* இப் பிறவி ஆவது*
 இது கண்டாய் எல்லாம் நாம் உற்றது* இது கண்டாய்
 நாரணன் பேர் ஒதி* நரகத்தருகணையா*
 காரணமும் வல்லையேல் காண் (66)

கண்டேன் திருமேனி* யான் கனவில்* ஆங்கவன் கைக்
 கண்டேன்* கனலும் சுடர் ஆழி கண்டேன்*
 உறு நோய் வினை இரண்டும்* ஓட்டு வித்து* பின்னும்
 மறு நோய் செறுவான் வலி (67)

வலி மிக்க வாள் எயிற்று* வாள் அவுணர் மாள*
 வலி மிக்க வாள் வரை மத்தாக* வலி மிக்க
 வாள் நாகம் சுற்றி* மறுகக் கடல் கடைந்தான்*
 கோள் நாகம் கொம்பொசித்த கோ (68)

கோ ஆகி மா நிலம் காத்து* நம் கண் முகப்பே*
 மா ஏகிச் செல்கின்ற மன்னவரும்* பூ வேகும்
 செங்கமல நாபியான்* சேவடிக்கே ஏழ் பிறப்பும்*
 தண் கமல மேய்ந்தார் தமர் (69)

தமர் உள்ளம் தஞ்சை* தலை அரங்கம் தண் கால்*
 தமர் உள்ளும் தண் பொருப்பு வேலை* தமர் உள்ளும்
 மாமல்லை கோவல்* மதிள் குடந்தை என்பரே*
 ஏவல்ல எந்தைக் கிடம் (70)

இடங்கை வலம்புரி நின்றார்ப்ப* எரி கான்று
 அடங்கார்* ஒடுங்குவித்ததாழி* விடம் காலும்
 தீ வாய் அரவணைமேல்* தோன்றல் திசை அளப்பான்*
 பூவார் அடி நிமிர்த்த போது (71)

போதறிந்து வானரங்கள்* பூஞ்சனை புக்கு* ஆங்கலர்ந்த
 போதறிந்து* கொண்டேத்தும் போது* உள்ளம் போது
 மணி வேங்கடவன்* மலர் அடிக்கே செல்ல*
 அணி வேங்கடவன் பேர் ஆய்ந்து (72)

ஆய்ந்துரைப்பன் ஆயிரம் பேர்* ஆய் நடுவந்திவாய்*
 வாய்ந்த மலர் தூவி வைகலும்* ஏய்ந்த
 பிறைக் கோட்டுச் செங்கண்* கரி விடுத்த பெம்மான்*
 இறைக்காட்படத் துணிந்த யான் (73)

யானே தவம் செய்தேன்* ஏழ் பிறப்பும் எப்பொழுதும்*
 யானே தவம் உடையேன் எம் பெருமான்* யானே
 இருந்தமிழ் நல் மாலை* இணை அடிக்கே சொன்னேன்*
 பெருந்தமிழன் நல்லேன் பெரிது (74)

பெருகு மத வேழம்* மாப் பிடிக்கு முன் நின்று*
 இரு கண் இள மூங்கில் வாங்கி* அருகிருந்த
 தேன் கலந்து நீட்டும்* திரு வேங்கடம் கண்டீர்*
 வான் கலந்த வண்ணன் வரை (75)

வரைச் சந்தனக் குழம்பும்* வான் கலனும் பட்டும்*
 விரைப் பொலிந்த வெண் மல்லிகையும் நிரைத்துக் கொண்டு*
 ஆதிக்கண் நின்ற* அறிவன் அடி இணையே*
 ஒதிப் பணிவதுறும் (76)

உறும் கண்டாய் நல் நெஞ்சே!* உத்தமன் நற் பாதம்*
 உறும் கண்டாய் ஒண் கமலந் தன்னால்* உறும் கண்டாய்
 ஏத்திப் பணிந்தவன் பேர்* ஈர் ஐஞ்ஞூறெப்பொழுதும்*
 சாற்றி உரைத்தல் தவம் (77)

தவம் செய்து* நான் முகனே பெற்றான்* தரணி
 நிவந்தளப்ப நீட்டிய பொற் பாதம்* சிவந்த தன்
 கை அனைத்தும்* ஆரக் கழுவினான்* கங்கை நீர்
 பெய்தனைத்துப் பேர் மொழிந்து பின் (78)

பின் நின்று தாய் இரப்பக் கேளான்* பெரும் பணைத் தோள்
 முன் நின்று தான் இரப்பாள்* மொய்ம் மலராள்* சொல் நின்ற
 தோள் நலந்தான்* நேர் இல்லாத் தோன்றல்* அவன் அளந்த
 நீள் நிலம் தான்* அத்தனைக்கும் நேர் (79)

நேர்ந்தேன் அடிமை* நினைந்தேன் அதொண்கமலம்*
 ஆர்ந்தேன் உன் சேவடிமேல் அன்பாய்* ஆர்ந்த
 அடிக் கோலம்* கண்டவர்க்கென் கொலோ* முன்னைப்
 படிக் கோலம் கண்ட பகல் (80)

பகல் கண்டேன்* நாரணனைக் கண்டேன்* கனவில்
 மிகக் கண்டேன்* மீண்டவனை மெய்யே மிகக் கண்டேன்*
 ஊன் திகழும் நேமி* ஒளி திகழும் சேவடியான்*
 வான் திகழும் சோதி வடிவு (81)

வடிக் கோல வாள் நெடுங்கண்* மா மலராள்* செவ்விப்
 படிக் கோலம்* கண்டகலாள் பல் நாள்* அடிக்கோலி
 ஞாலத்தாள் பின்னும்* நலம் புரிந்ததென் கொலோ*
 கோலத்தால் இல்லை குறை (82)

குறையாக வெம் சொற்கள்* கூறினேன் கூறி*
 மறை ஆங்கென உரைத்த மாலை* இறையேனும்
 ஈயும்கொல் என்றே* இருந்தேன் எனைப் பகலும்*
 மாயன் கண் சென்ற வரம் (83)

வரம் கருதித் தன்னை* வணங்காத வன்மை*
 உரம் கருதி மூர்க்கத்தவனை* நரம் கலந்த
 சிங்கமாய்க் கீண்ட* திருவன் அடி இணையே*
 அங்கண் மா ஞாலத்தமுது (84)

அமுதென்றும் தேன் என்றும்* ஆழியான் என்றும்*
 அமுதன்று கொண்டுகந்தான் என்றும்* அமுதன்ன
 சொல் மாலை ஏத்தித்* தொழுதேன் சொலப்பட்ட*
 நன்மாலை ஏத்தி நவின்று (85)

நவின்றுரைத்த நாவலர்கள்* நாள் மலர் கொண்டு* ஆங்கே
 பயின்றதனால்* பெற்ற பயன் என்கொல்* பயின்றார் தம்
 மெய்த் தவத்தால்* காண்பரிய மேக மணி வண்ணனை* யான்
 எத்தவத்தால் காண்பன்கொல் இன்று (86)

இன்றா அறிகின்றேன் அல்லேன்* இரு நிலத்தைச்
 சென்றாங்களந்த திருவடியை* அன்று
 கருக்கோட்டியுள் கிடந்து* கை தொழுதேன் கண்டேன்*
 திருக்கோட்டி எந்தை திறம் (87)

திறம்பிற்றினி அறிந்தேன்* தென் அரங்கத்தெந்தை*
 திறம்பா வழிச் சென்றார்க்கல்லால்* திறம்பாச்
 செடிநரகை நீக்கித்* தாம் செல்வதன் முன்* வானோர்
 கடிநகர வாசல் கதவு (88)

கதவிக் கதம் சிறந்த* கஞ்சனை முன் காய்ந்து*
 அதவிப் போர் யானை ஓசித்து* பதவியாய்ப்
 பாணியால் நீர் ஏற்றுப்* பண்டொருகால் மாவலியை*
 மாணியாய்க் கொண்டிலையே மண் (89)

மண்ணுலகம் ஆளேனே* வானவர்க்கும் வானவனாய்*
 விண்ணுலகம் தன் அகத்து மேவேனே* நண்ணித்
 திருமாலை* செங்கண் நெடியானை* எங்கள்
 பெருமானைக் கை தொழுத பின் (90)

பின்னால் அரு நரகம்* சேராமல் பேதுறுவீர்*
 முன்னால் வணங்க முயல்மினோ* பல் நூல்
 அளந்தானைக்* கார்க் கடல் சூழ் ஞாலத்தை* எல்லாம்
 அளந்தான் அவன் சேவடி (91)

அடியால் முன் கஞ்சனைச் செற்று* அமரர் ஏத்தும்
 படியான்* கொடிமேல் புள் கொண்டான்* நெடியான் தன்
 நாமமே* ஏத்துமின்கள் ஏத்தினால்* தாம் வேண்டும்
 காமமே* காட்டும் கடிது (92)

கடிது கொடு நரகம்* பிற்காலும் செய்கை*
 கொடிதென்றது கூடா முன்னம்* வடி சங்கம்
 கொண்டானைக்* கூந்தல் வாய் கீண்டானை* கொங்கை நஞ்-
 சுண்டானை* ஏத்துமினோ உற்று (93)

உற்று வணங்கித்* தொழுமின் உலகேழும்*
 முற்றும் விழுங்கும் முகில் வண்ணம்* பற்றிப்
 பொருந்தாதான் மார்பிடந்து* பூம் பாடகத்துள்
 இருந்தானை* ஏத்தும் என் நெஞ்சு (94)

என் நெஞ்சம் மேயான்* என் சென்னியான்* தான் அவனை
 வல் நெஞ்சம்* கீண்ட மணி வண்ணன்* முன்னம் சேய்
 ஊழியான்* ஊழி பெயர்த்தான்* உலகேத்தும்
 ஆழியான்* அத்தியூரான் (95)

‡அத்தியூரான்* புள்ளை ஊர்வான்* அணி மணியின்
 துத்தி சேர்* நாகத்தின் மேல் துயில்வான்* மூத்தீ
 மறை ஆவான்* மா கடல் நஞ்சுண்டான் தனக்கும்*
 இறை ஆவான் எங்கள் பிரான் (96)

எங்கள் பெருமான்* இமையோர் தலைமகன்! நீ*
 செங்கண் நெடுமால் திருமார்பா* பொங்கு
 பட மூக்கின் ஆயிர வாய்ப்* பாம்பணை மேல் சேர்ந்தாய்*
 குடமூக்கில் கோயிலாக் கொண்டு (97)

கொண்டு வளர்க்கக்* குழுவியாய்த் தான் வளர்ந்தது*
 உண்டதுலகேழும் உள்ளொடுங்க* கொண்டு
 குடம் ஆடிக்* கோவலனாய் மேவி* என் நெஞ்சம்
 இடமாகக் கொண்ட இறை (98)

‡இறை எம் பெருமான் அருள் என்று* இமையோர்
 முறை நின்று* மொய்ம் மலர்கள் தூவ* அறை கழல
 சேவடியான்* செங்கண் நெடியான்* குறள் உருவாய்
 மாவடிவில்* மண் கொண்டான் மால் (99)

‡மாலே!* நெடியானே!* கண்ணனே* விண்ணவர்க்கு
 மேலா!* வியன் துழாய்க் கண்ணியனே* மேலால்
 விளவின் காய்* கன்றினால் வீழ்த்தவனே* என்றன்
 அளவன்றால்* யானுடைய அன்பு (100)

॥ பூதத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥